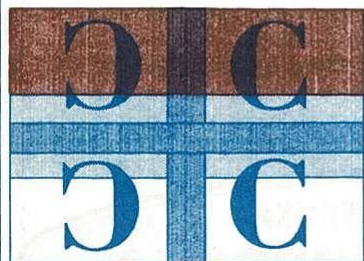
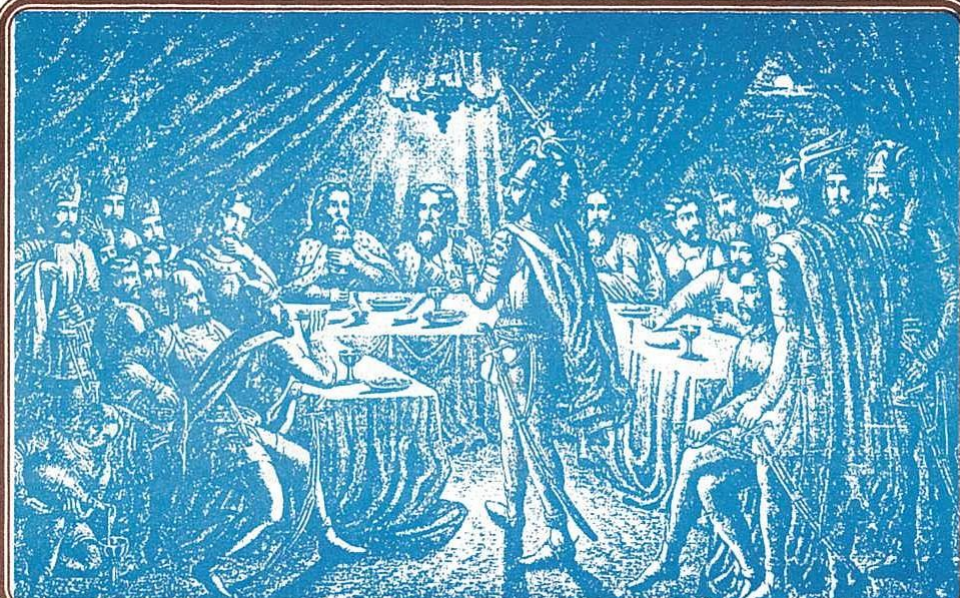

СВЕТОСАВНИК

СРПСКЕ
ПРАВОСЛАВНЕ ЦШО
"СВЕТИ САВА"
MELBOURNE

У НЕДЕЉУ 26. ЈУНА 1994.
ОДРЖАВА СЕ У СВЕТОСАВСКОМ ДОМУ
ВИДОВАНСКА ПРОСЛАВА
Света литургија у малој сали у 10. сати.
Потом банкет у великој сали и -
ВИДОВДАНСКИ ПРОГРАМ

Published Quarterly

SVETOSAVNIK

Published by Serbian Orthodox
Church

"St. Sava" - Melbourne

With the blessing of His Grace
Episkop Vasilije.

СВЕТОСАВНИК

Издање Српске православне
црквено-школске општине
"СВЕТИ САВА" - МЕЛБУРН
са благословом Н.П. Епископа
Аустралијско-новозеландског
Г. Василија

**НОВИ ТЕЛЕФОН СВЕШТЕНИКА
О. ДРАГОМИРА ШИПОВЦА
432 3048**

**У ХРАМУ "СВЕТОГ САВЕ" - CARLTON, СЛУЖИ СЕ
СВЕТА ЛИТУРГИЈА СВАКЕ НЕДЕЉЕ И
ЗАПОВЕДНОГ ПРАЗНИКА У 10. ЧАСОВА ИЗЈУТРА.**

**СРПСКА
ШКОЛА
"СВЕТИ САВА"**

Настава се одржава у Greensborough сваког
петка вече. За малу децу од 7 - 8,30 часова.
За веће од 8,30 до 10. Деци се предаје: Српски
језик, географија, веронаука и историја.
Учитељи: о. Драгомир Шиповац и Ксенија Чабаркапа

**ФОЛКЛОРНА
ГРУПА
"АВАЛА"**

Пробе се одржавају сваког петка вече у
Светосавском дому - Greensborough.
Средња група вежба од 7 - 8,30.
Мала деца од 8,30 - 9,30.
Велика група од 9,30 до 10,30.
Учитељи: Славиша Илић и Бошко Цвијетић

**СРПСКИ
ПЕНЗИОНЕРИ**

Пензионери се састају средом - Greensborough
и имају зеједнички ручак у 1. по подне

**ИЗНАЈМЉИВАЊЕ
ЦРКВЕНИХ
ПРОСТОРИЈА**

**Greensborough: Велика и мала сала:
Вито Обрадов: 330 3749
Carlton: мала сала: Лазо Јузбашић 354 2498**

Телефон председника г. Јована Пјевача: 435-2276

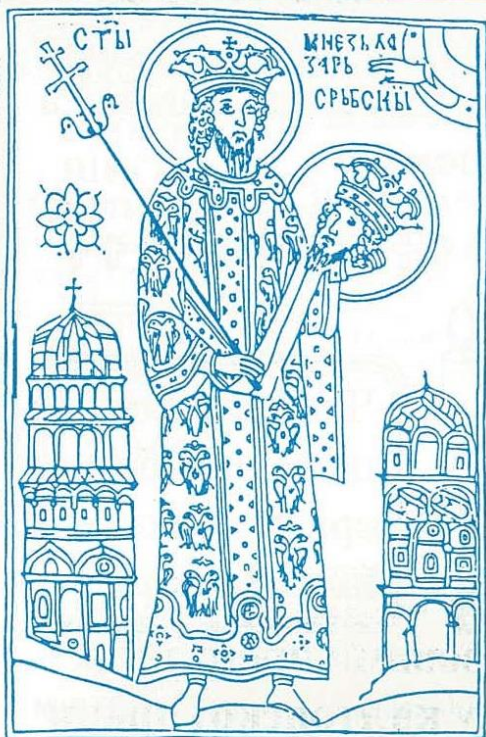
КОСОВО И ВИДОВДАН

Величанствени жртвеник једног народа - узвишена епопеја мистике и славе православног Балкана. - Апотека лекова за све духовне и моралне недуге. - Извор надахнућа и чистишти савести свих познијих поколења. - Технички пораз но морална победа кроз драговољну смрт за крст часни. - Свето поље и животворна гробница.

Рече Господ: Не бојте се онијех који убијају тијело а душу не могу убити.

А кад су ходили по Галилеји рече им Исус: предаће се син човечији у руке људске, и убиће га, и трећи дан васкрснуће.

А ученици не разумјеше ријечи ове, јер бјеше сакривена од њих да је не моглоше разумјети.

Тако се и догодило. Све како је писано, речено и проречено.

Син Божији ушао је у огромну драму овога света као његов главни јунак, да својом смрћу прочитује Своју љубав према роду људском а васкрсењем потврди могућност општег васкрсења свега потомства Адамова.

Убице Христове и неверници до данашњег дана објављују само смрт Христову, хришћани пак - и васкрсење Христово. За оне прве трагедија на Голготи представља тријумф смрти, за ове друге тријумф живота. Они сматрају Христа побеђеним, ови победиоцем.

И наша животворна трагедија на Косову пре 600 година подвојила је тумаче. Једни сматрају косовску Голготу поразом, други победом.

Размотримо за час неколике друге победе и поразе из српске историје, не би ли нам то помогло објашњењу Косова.

Победом краља Милутина над незнабожним Хунима и победа његова над латинским крсташима биле су од пресудног значаја по српску државу и по православље на Балкану. Ко зна датуме тих победа? Ко их слави и прославља?

Победа светог краља Стевана Дечанског на Велбужду представља једну од најсјајнијих победа у доба Немањића. Но и та победа ушла је само у историју а не у календар.

Душан је окитио своје име многим победничким ловорикама. Но све те ловорике представљају увенуло лишће кад се упореде са трајним зимзеленом Лазаревим.

Војвода Обилић вратио се са Глочника у Крушевац да честитога кнеза обрадује вешћу о славној победи над султановом војском. Али и та победа је као пријатна епизода према стравичном лому и слому Косовском.

Онда узмимо поразе. Било их је више. Ни један није привидно тако сличан поразу косовском као онај на Марици. И тамо су крст и полумесец у судару. И тамо погибија једног владара, и то врло снажног, и мноштва великаша, војвода и целе српске војске. Па ипак Марички пораз је без ореола мучеништва, пропаст не за песму. Песнички геније српског народа није хтео да се задржава на овом догађају. Дао нам је једну сјајну песму само на једну споредну тему, а у вези са Марком и Туретом које је трговало сабљом краља Вукашина, погинулог на Марици.

Косово се издваја од свих српских победа и пораза двома одликама:

1. јединственошћу мотива борбе и
2. решеношћу на мученичку смрт.

Шта означавају ове одлике?

Посмотримо поново наведене примере победа и пораза.

С двојним мотивима пошао је краљ Милутин у бој против Хуна; у име хришћанства и у име српске државе. То јест, он је хтео да одбрани хришћанску веру од идолопоклонства, и да одбрани своје земаљско царство од спољног нападача. Исто тако с двојним мотивима водио је он рат против папских крсташа; један мотив је одбрана је одбрана Православља а други опет своје државе, свог земаљског царства.

То двојство мотива види се и код светог краља Дечанског. Он је био принуђен да ратује против Шишмана, да би уздигао право над насиљем и да би очувао свој народ и своју државу. Ово је он јасно изразио у своме писму Шишману.

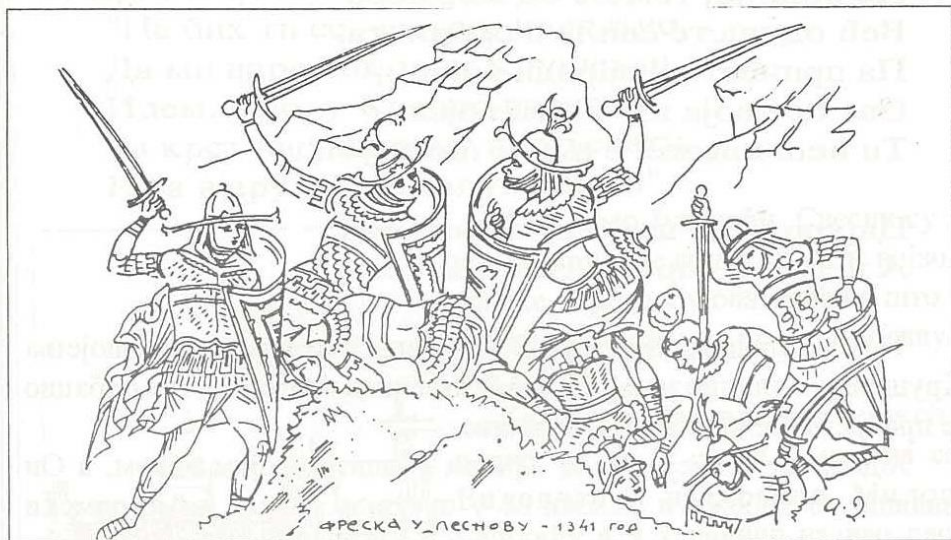
Душан је такође стално имао у виду два циља својих ратова на Балкану: да оснажи своју државу и да помоћу такве снажне државе стукне ислам од Балкана, и задржи га у границама Азије. За хришћански Балкан дакле он је ратовао, да се Балкан не би потурчио него да би остао Христов и - Душанов.

И Обилић на Плочнику борио се за две вредности: за веру и државу; за хришћанску веру против неверника и за српску државу против туђинаца.

Краљ Вукашин могао је одушевљавати српску војску на Марици Христом против Мухамеда; у ствари он је желео задобити победу над Турцима ради престижа над осталом властелом српском и опет, и опет, ради славе земаљског царства српскога.

Запазимо још, да у свим овим ратовиманигде се није испољила нарочита воља, ни војсковођа ни војника, да погину, да жељно и драговољно приме смрт и мученички венац. Тим не мислимо да кажемо, да оци наши у тим знаменитим биткама и бојевима нису били јунаци. То никако. Њихово јунаштво је ван спора. Они су пошли у рат

са двојном мишљу: победити или погинути, но са жељом да победе а не да погину.

ФРЕСКА У ПЕСНОВУ - 1341 ГОД

Споменимо још један мегдан, славнији од мегдана Термопилског. То је бој на Чегру. Да се он догодио у Јелади пре 300 година, сви гимназисти у Канади и Аустралији читали би данас о њему у својим читанкама.

Кад је војвода Синђелић видео да Турци одолевају и ускачу у српски шанац, он је запалио бурад са барутом и испунио шанац смрћу. Сам по себи овај бој би се могао замислити као једна сцена Косовске битке. Но не може се ни он савњивати са Косовом, јер је немушт, без пролога и припреме, и јер је решеност на смрт дошла онда кад је смрт постала неизбежна.

*

Другачије је са Косовом. Ту је потпуно јединство мотива и циља борбе, и потпуна решеност на смрт. Борба је за "царство небеско", а не за државу, за народ, или за кнеза, или за ма шта земаљско и пролазно. Борба је "за крст часни", симбол царства Христовога. И честити кнез, и војводе велике и мале, и сви табори њихови, крећу на Косово с одлучном вољом да жртвују своје животе за царство небесно, "за крст часни и вјеру хришћанску". "за лијепо име Исусово"

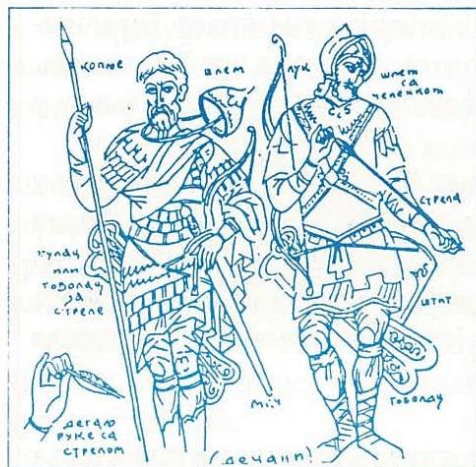
"Ако волиш царству небескоме

А ти сакрој на Косову цркву
Не боди јој темељ од мермера
Већ од чисте свиле и скерлета,
Па причести и нареди војску;
Сва ће твоја изгинуту војска,
Ти ћеш кнеже, с њоме погинути...

Цар вољеде царству небескоме
А него ли царству земаљскоме".

Тако се владар, после дугог колебања и гетсиманског знојења у Крушевцу, одлучио за смрти царство вечних праведности а одбацио све привремено, пролазно и варљиво.

Једном су Јевреји хтели Христа учинити својим царем, а Он сазнавши то побеже и склони се у пустињу. А кад га је римски гувернер Пилат питао: "Јеси ли ти цар?", Исус му је одговорио: "Царство моје није од овога свијета".

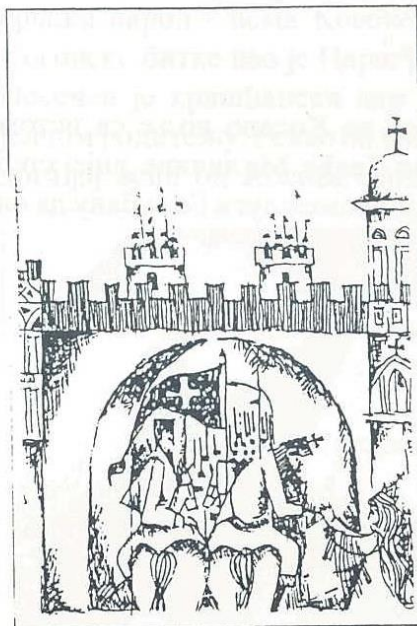

Томе царству не од овога света приволео се Лазар, у пуном сазнању, да је пут ка томе царству крст, страдање и смрт. И у пуном сазнању он се сагласио са својом Голготом као капијом ка царству небеском.

И не само Лазар. Са истом визијом небесне стварности и са истим сазнањем о предстојећој смрти полазе на Косово и браћа царице Милице, девет Југовића. Сестра жели, да бар један од њих остане с њом у Крушевцу, да имаде "брата од заклетве", то јест да се може с њим клети, јер и она предвиђа и предосећа да сва српска војска иде у смрт. Па иако је кнез одобрио и благословио да један од Југовића остане у Крушевцу, узалуд, ниједан се није хтео задржати. Ни благослов кнежев, ни сузе сестрине, нису помогле. Свих девет

журно пролазе поред уплакане сестре, и сваки од њих одговара јој, без нарочите братске нежности:

"Не бих ти се, сестро, повратио,
Да ми царе поклони Крушевац.
Идем, сејо, у Косово равно
За крст часни крвцу прољевати
И за вјеру с браћом умријети".

И не само Југовићи. Свесни су да иду у смрти све велике и мале војводе српске. Пре свију она тројица што су предњачили свима и што су и погинули пре свију.

Кад је кнез Лазар на навечерју своје славе - а то је свети Амос, на сам Видовдан - наздравио Милошу Обилићу и у здравици назвао овога невером, скочио је Милош и одговорио домаћину:

"Ја невера никад био нисам,
Нит сам био, нит' ћу икад бити,
Него сјутра мислим у Косово
За 'ришћанску веру погинути".

Дарујући девојку пред црквом Милош

јој говори:

"На девојко, коласту аздију,
По чему ћеш мене спомињати
По аздији по имену моме,
Ево т' идем погинути, душо,
У табору честитога кнеза".

Тако јој говори и Иван и Милан:

Ево т' идем погинути, душо,
У табору честитога кнеза".

Тако су мислиле и мање војводе, полковође и четовође. Тако, на пример, и војвода Стеван Мусић-

Пита љуба Мусића Стевана:

"О Стеване, драги господаре,

Кад ћеш мени са Косова доћи?"

А Мусић јој вели и бесједи:

"Кад огрије од запада сунце,

Тада ћу ти са Косова доћи".

Па и најпростији људи хрлили су на Косово поље са истом неодољивом жудњом. Пошто нико од браће Миличине није хтео остати у Крушевцу, кнез Лазар наређује своме слуги Голубану да он остане. Али -

Кад то зачу слуга Голубане,

проли сузе низ бијело лице".

па узе госпођу царицу "на танану кулу".

Ал свом срцу одолет не може

Да не иде у бој на Косово

Већ се врати од коња лабуда,

Посједе га, оде на Косово.

У свести или подсвести целог народа брујала је једна тајанствена нота,

да на Косову Христос дели мученичке венце славе,

и да се треба грабити за те венце;

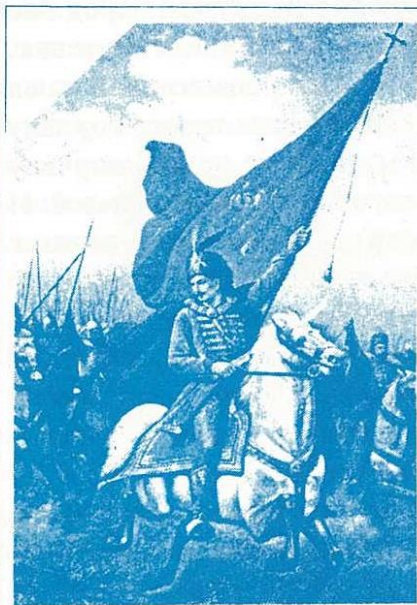
да се једно царство губи и друго добија;

и да је купцу судбоносни час да се за крст часни жртвује све.

Са том нотом у души српска војска учинила је и све предсмртне припреме. Опростила се на дому, причестила на Косову, па пошла под крстатим барјацима на крст, на дан светог Вида, и светог Амоса, крсне славе честитог кнеза.

"И погибе српски кнез Лазаре,
И његова сва изгибе војска,
Седамдесет и седам хиљада.
Све је свето и честито било
И миломе Богу приступачно".

Ниједан хришћански народ нема у историји својој оно што има српски народ - нема Косово. Шездесет и неколико година после Косовске битке пао је Цариград престоница источног хришћанства. Посечен је хришћански цар Константин, српске крви порекла по једном родитељу. Рекао би човек: то је слично Косову. Рекао би опет: догађај већи од Косова. Боже сачувај! На Косову је марширала

хришћанска војска у сусрет смрти, у Цариграду је војска стајала унутра у граду, надајући се до последњег часа, да ће се смрт некако окренути од ње на левокруг. Кад су ђулад, из првих топова у историји, пробали зидове градске, ужас је завладао и паника се зацарила у војсци и грађанству. Сви храмови су били испуњени вапајем и молитвом Богу за спасење града, то јест за спасење тела, за спасење државе и царства земаљскога. Отуда је пад Цариграда забележен код Грка као поћ а не као дан, као пропаст а не као победа. Истина, и ту је битка крста и полумесеца, но без епопеје и без

надахнућа за будућа поколења, јер пораз схваћен само као пораз не може никога одушевити. Нити сама Голгота без Васкрсења не може никога надахнути и оснажити.

Сасвим је обрнуто са српским Косовом. Као што се самртник облачи у ново и скупоцено одело, тако је војска српска била одевена у најбоље рухо своје. Блистава и сјајна поворка хитала је са свих

граница царства у жижу части и славе, на Косово поље. Осењена крстатим барјацима и иконама крсних слава, са песмом и клицањем, са песмом и свирком, са песмом и радошћу хитала је она своје косовском губилишту. Зар нас не подсећа ово на групе првих хришћана, који су са таквим расположењем ишли под мач, или у огањ, или пред зверове? Не зна се ни за једног хришћанског мученика да се молио Богу да га спасе од блиске смрти, а зна се за хиљаде њих да су се молили, да их мученичка смрт не мимоиђе. Ни крстоносна

**ТРОПАР СВЕТОМ МУЧЕНИКУ
ЛАЗАРУ, ЦАРУ СРПСКОМ**

**Красоту пожелев славе
Божије, на земљи си Њему
угађао: и добивети талант,
чинећи добро, удвостручио
си, због тога си се подвизавао
и до крви. Тога ради си и
награду за страдања твоја,
као мученик примио од Христа
Бога: кога моли за спасење
оних који ти певају, Лазаре.**

војска Лазарева није одржала молепствије за спасење од смрти. Напротив - исповедила се и причестила - за смрт. Један цео оружан народ као један хришћански мученик, покорап промисаоној вољи Свевидећег, прима горчину смрти, и то не као горчину него као животворни лек. И зар није Косово до данашњег дана служило дваестини

поколења у истини као животворни лек? У историји хришћанских народа нема познатог случаја, да је цела једна војска, цео један оружани народ, буде запојен вољом за смрћу и да оде у смрт за веру своју. Не у смрт самоубилачку него у смрт херојску. Косово је уникум у дваестовековној историји хришћанског света.

Греше они који говоре: Косово је зауставило точак наше историје; уназидало нас је; да није било Косова, ми бисмо данас били велики народ!

Баш Косово нас је учинило великим народом. Оно је наша народна Голгота али у исто време наше народно васкрсење, духовно и морално. Оно је зауставило морално распадање српскога народа. Дало нам је галерију витезова вере, поштења и пожртвовања која несумњиво вреде више од ма које галерије мермерних кипова, направљених у мирно доба од народа који нису имали своје Косово.

Греше и они који Косово сматрају поразом. Ако је ко претрпео

пораз, претрпео га је велики господин Вук Бранковић а не кнез Лазар. Погинули Лазар је добно, а преостали Вук изгубно. Ко жртвује живот свој у једној борби за истину и правду Божију, жртвовао је највеће што је могао и мао, и - победио је. Макар битка технички била изгубљена, он остаје победилац. А пошто је сва српска војска на Косову пољу пала - и то драговољно - за истину и правду Божију, то је она и победилац. Она је пришла Богу на жртву све што је имала и могла: отуда је и победила. Изгубила је тело, спасила је душу. Па чак ни тело Лазарево није изгубљено. Тела издајника изгубљена су после Косова као што су душе њихове изгубљене на Косову. Не зна се гроб ни Вуков ни Алтомановићев.

Свето тело Лазарево пак, намагнетисано небеском силом, још и данас лежи цело и лечи све немоћи људске. Нису изгубљена ни тела осталих витезова крста, пако су остали на бојишту. Од њихових светих душа освећена су тела њихова, а од светих тела њихових освећена је сва Косовска земља. Отуда је Косово постало свето поље. Због тога Срби и српкиње са свих страна - чак и они из Америке - долазе и узимају са светог поља Косова шаку или торбу свете земље, да ју као светињу носе и држе у својим храмовима и домовима.

И као што свечариславе дан смрти свога свеца, тако цео српски народ светкује и прославља Видовдан. Ко слави свете мученике, рецимо архиђакона Стевана, или Ђорђа, или Димитрија, или Теодора, или Трифуна, или свету Петку и Недељу, или св. Петра и Павла - тај не слави побеђенога него победиоца, нити слави мртвага но живога. Тако и ми сви прослављајући велику армаду Косовских мученика, не прослављамо побеђене него победиоце, нити мртве но живе.

Видовдан је највећа слава српскога народа. Он је дан и ноћ, и то баш - Дан. Он нас опомиње на победу и на васкрсење. Семе царства небескога, посејано Светим Савом, никло је бујно и порасло велико. Богати плодови тога семена узбрани су на Косову пољу. То није једина Христова и Савина жетва у нашој прошлости, али је пресјајна и јединствена свога рода.

СВЕТОСАВНИК 14 ВИДОВДАН 1994

Они који се мрште на Косово; који га подништавају осуђују, мрзе, или сматрају несрећом и пропашћу, они гледају очима а не духом, и цене технички а не морално. Такви или нису прави Срби, или су још под клетвом честитог кнеза због тога што преци њихови не дођоше у бој на Косово, или ако дођоше бише у табору великога господина Вука под Голеш планином. А клетва гласи: "Рђом кап'о док му је колена!"

А прави Срби - што у косовском смислу значи прави хришћани - нека благодаре Господу Богу што нам је дао Косово, понос и утеху, и непресушни извор најузвишенијих надахнућа; чистилиште савести свих поколења до краја времена.

Нека сви скину капе у свети дап Видовдан, и на светој земљи косовској нека се поклоне светим душама крстоносних праотаца својих. Па у хармонији са целим народом, који је најбољи тумач Косова, нека из дубине срца и савести узвикну:

"Све је свето и честито било
И милосте Богу приступачно!"

Епископ НИКОЛАЈ (Велимировић) Мисионар 1939.

* НЕДЕЉА 26. ЈУНИ

ВИДОВДАНСКИ ЗБОР - GREENSBOROUGH

* УТОРАК 28. ЈУНИ

ВИДОВДАНСКА СЛУЖБА - CARLTON

* НЕДЕЉА 3. ЈУЛИ

ВИДОВДАНСКИ ПОМЕН - CARLTON

400 ГОДИНА ОД СПАЉИВАЊА МОШТИ СВЕТОГ САВЕ

Десетог маја 1994 навршило се 400 година откако је Синан-паша спалио мошти Светог Саве на Врачару у Београду. Наша црквено-школска општина, која носи име овог великог Божијег угодника, обележила је тај догађај на два начина: академијом у Светосавском дому и Светом литургијом у храму у Калтону.

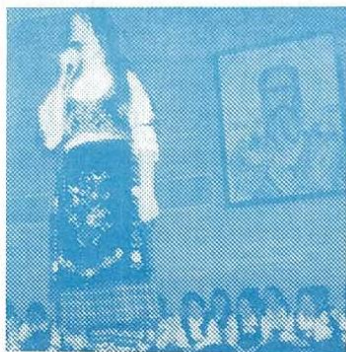
Академија је одржана у суботу вече 7. маја и програм је био изванредан по садржају. Учесници су заиста дочарали шта се збило пре скоро пола миленијума. Додуше, посета није била велика, али то је често судбина већине приредби у задње време. Од свештеника је дошао само о. Боро Петровић. У уторак 10 маја, је била Света литургија, коју су поред оца Драгомира служили о. Владислав Ђорђевић и о. Петар Дамњановић са двадесетак Срба Мелбурна.

Тако смо скромно обележили овај значајан догађај.

Рецитал: СВЕТИ САВА И БОГ СТОРИТЕЉ казују: Вито Стевановић, Милоје Софранић, Будимир Трифковић-гуслар и Ненад Марковић.

СИНАН ПАША ВАТРУ ПАЛИ
ТЕЛО СВЕТОГ САВЕ СПАЛИ.
АЛ НЕ СПАЛИ СЛАВЕ,
НИТИ СПОМЕН САВЕ!

Рецитатори о
Светом Сави
Лево:
Александра
Младеновић.

Десно:
Весна
Југовић

СПОЗНАЈА БОГА

Његов отац није се те вечери усудио да Богу било шта замјери. Ако већ није налазио разлога да му се захвали, није хтио ни да му пребаци, да сумња у његове, далеке и недокучиве, пресуде. Ине само тада, те ноћи, него и раније, чак и у много тежим тренутцима. Лазарев бијес због несреће није никада био окренут небесима. "Нека то!" - дрекнуо је на жену Борику, кад је ослијепљена стигла у Љесковину и кад је почела Бога да проклиње. "Нека то!" - рекао је сину Јовану кад је, прије неки дан, опсовао Свевишњег.

Упоређена са очевом вјером, Урошева је пуста и огољена. Он то осјећа и он то данас, зурећи у дрвене крстаче, себи признаје. Читао је многе паметне људе, од Конфучија и Аристотела па до Шопенхауера и Ничеа. Ипак, он спас и наду тражи у Библији. Тај преокрету његовој глави наступио је на студијама у Хајделбергу, кад је читајући Достојевског, дошао до оне странице, до оног ретка у коме Митја каже свом брату Аљоши Карамазову: "Мене Бог мучи, он једино и мучи!" Или има Бога или нема Бога?! - за Уроша је то, у трену, постало једино важно и, коначно, једино болно земаљско питање.

Ако га има, онда нема смрти и наше земаљске среће и несреће само су привидне и пролазно су предворје вјечног трајања. Макар дашак вјетра, зрак сунца, невидљива нит што лелуја у космосу... бићемо макар то кад са овога свијета нестанемо. Бићемо, можда, и више од тога: себе свјесна енергија, неко безтјелесно блаженство... али само под условом ако Бог постоји.

Отићи у земљу и постати земља - то је, ако Бога нема, крајња сврха и свршетак свих људских напора. Појавити се случајно и нестати, заувјек, као да никада нијеси ни постојао!

Урош неће да прихвати себе као грумен земље и неће да призна да је на овом свијету све безсмислено. То опирање смрти и вјечном ништавилу, темељ је на којему његов Бог почива.

Његова вјера извире из разума, иако зна да се тим путем до Бога не може и не смије. До њега се стиже срцем, само срцем, никако памећу и нипошто књигама. Сем једном на пијеску, Христос није више нигдје и ништа записао. Никад му се неће приближити ни

филозофи ни учени, већ једино они који га - попут Лазара - примају као сам живот, без икакве сумње и без икаквих питања. Лазар вјерује као што дише, као што се умива или одлази на спавање. Ум нема ту шта да тражи, сем да збуњује.

Кад би човек почео да размишља о томе како дише и зашто дише - и дисање би постало отежано. Све је тајна и све застрашује, ако људска памет кидише да на свако питање докучи одговор. Тајна је недокучива и лавез пса, и пчелиња кошница, и вјетар, и слана вода у мору... и није тајна, нема очаја, нема немоћи, ако признамо немоћ и слегнемо раменима. То је оно Лазарево: "Нека то!" - кад одмахне руком и одбије било који приговор упућен Господу.

Урош не може тако. И молитва му је књишка, позајмљена и пречета, не извире из њега. Клекне на земљу, заклопи очи, а зна да је његова молитва шупља и да је разум најчешће у спору са оним што моли и у шта би само желео да повјерује.

МОЛИТВА ДРУГА - Вук Драшковић

КО ЋЕ СЛОМИТИ КОМУНИЗАМ У СРПСКОМ НАРОДУ

Чује се често: Да је опозиција јединствена, оборили би комунизам у тзв. СР Југославији. То је само делимично тачно. Да би се срушио било који поредак потребно је једномислије и велики идеал, или пак да тај систем падне сам од себе изједен изнутра. Нажалост, код Срба се ни једно није десило. А зашто? Зато што српском народу недостаје оно што је најважније, оно што га упућује на здраво размишљање, а то је јака вера у Бога.

Зашто је комунизам тако постојан у Србији и Црној Гори? Зато што је тамо народ огољен. Остао је у већини без праве вере, па је ту своју светосавску веру заменио са вером у земаљске демоне, који га већ 50 година вуку у понор. Баш као што је у своје време пророк Јеремија описивао своје Израишце, чини ми се да су и Срби истоветни. Тако он каже: **"Јер два зла учини мој народ: оставише мене (Бога), извор живе воде, и ископаше себи студенце испроваљиване, који не могу да држе воде"**.

Тако и Срби пригрлише Броза, а неки још и данас за њим сузе роне по Шумадији и старој Зети. Па сад су исти ти и исто тако пригрлили Слобу, не видећи да је он настављач свога претходника.

И као што су Израиљци у Старом завету своје пророке прогонили и убијали, тако су расположени српски идолопоклоници према својим "пророцима".

Докле ће да траје во српско страдање? Трајаће све дотле докле се српски народ не обрати Богу, који ће му указати прави пут. А да ли ће се то скоро десити? Врло тешко. Кад се неко преда ђаволу, тешко се од њега одвоји. Једино још веће страдање, које нам неминовно следује ако овако наставимо, може да нас опамети.

Добро простудирајмо свете речи патријарха Павла који каза да ће Бог спасити ако има кога. Дакле, потребно се Богу обратити, потребно је живети по Божијем закону, и онда очекивати помоћ. Не можемо говорити: Имамо славне и свете претке наше. Претци су живели за себе и за своје време, а ми смо сада одговорни за нас и за наше време.

Какав је знак да се српски народ повратио своме изворишту? Кад нам цркве буду пуне и недељом и празником, како у Отаџбини, тако и у емиграцији, и старих и младих, то ће бити знак почетка оправка и спознаје српског пута.

ДЕСЕТ БОЖЈИХ ЗАПОВЕСТИ

1. Ја сам Господ Бог твој; немој имати других богова осим мене.
2. Не прави себи идола нити каква лика; немој им се клањати нити им служити.
3. Не узимај узалуд имена Господа Бога свога.
4. Сећај се дана одмора да га светкујеш; шест дана ради и сврши све своје послове, а седми дан је одмор Господу Богу твоме.
5. Поштуј оца свога и матер своју, да ти добро буде и да дуго поживиш на земљи.
6. Не убиј.
7. Не чини прељубе.
8. Не кради.
9. Не сведочи лажно на брижњега свога.
10. Не пожели ништа што је туђе.

КАКО ИДЕ СА ГРАДЊОМ ЦРКВЕ И ФИНАНСИРАЊЕМ

Ово питање ми је поставио један парохијанин и ја сам му снебивајући се отприлике овако одговорио:

За мене, који сам увек тамо, иде врло споро. За оне који долазе двомесечно, њима се чини да напредује прилично.

А што се финансијског стања тиче, оно је за сада задовољавајуће. Мислим да ћемо моћи до конструкције завршити, а у међувремену се надам да ће наићи још један талас приложника.

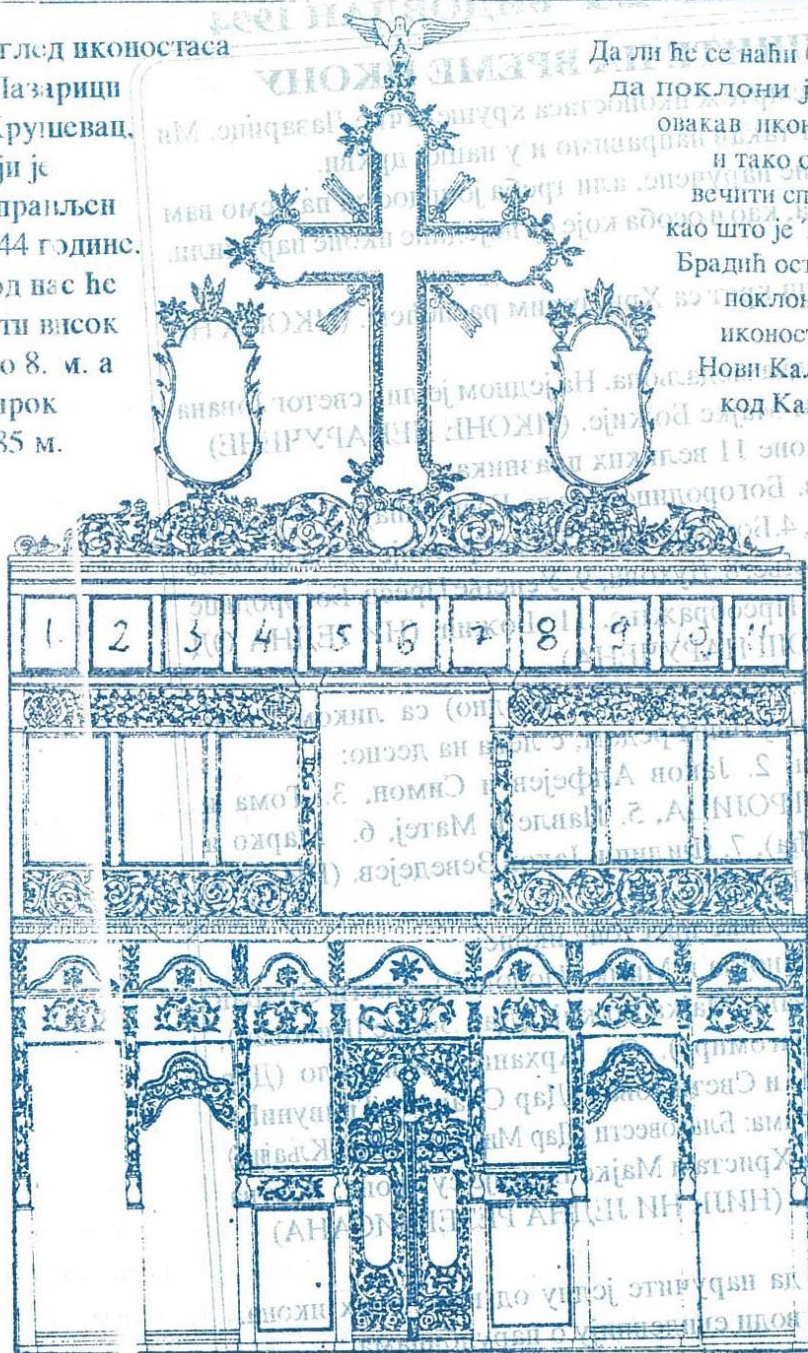
Питаш ме зашто сам толико упоран да се што пре црка заврши, кад имамо цркву у Калтону? Морам, јер гледам фактично стање у парохији. У Калтону је све стијешњено. Ја први дођем цркви Недељом и гледам где ћу ауто да паркирам. Осим тога овде око Гринзбаре живи подоста српског живља, и старијих и млађих. Пензинера се скупља сваке среде око 80, а још више петком вече за фолклор и школу.

И што је још већи проблем: ти што долазе средом и петком, у већини не долазе у цркву у Калтон. Ја сам убеђен да би они, пошто су навикли овде долазити, долазили сутра и у цркву.

Зато би замолио све вас, који имате веру у Бога и тражите Његов благослов за своју породицу, да помогнете ово свето дело. А ја вам гарантујем, да ћете за годину две бити поносни на Нову Лазарицу, јер ће она по свом изгледу бити украс Срба Мелбурна.

Изглед иконостаса
у Лазарици
- Крушевца,
који је
направљен
1844 године.
Код нас ће
бити висок
око 8. м. а
широк
7.85 м.

Да ли ће се наћи Србин
да поклони један
овакав иконостас
и тако остави
вечити спомен,
као што је Ђорђе
Брадић оставио,
поклонивши
иконостас за
Нови Каленић
код Канбере

Иконостас (1844)

РЕЗЕРВИШИТЕ НА ВРЕМЕ ИКОНУ

Са леве стране је цртеж иконостаса крушевачке Лазарице. Ми ћемо пробати да исти такав направимо и у нашој цркви.

Већ су неке иконе наручене, али треба још доста, па ћемо вам дати списак свих икона, као и особа које су поједине иконе наручили.

* На врху је Часни крст са Христовим распећем. (ИКОНА НЕ НАРУЧЕНА)

* Испод крста су два медаљона. На једном је лик светог Јована Богослова, а на другом Мајке Божије. (ИКОНЕ НЕ НАРУЧЕНЕ)

* Затим следе иконе 11 великих празника:

1. Риђење Пресв. Богородице (Мала Госпојина), 2. Срећење Господње, 3. Благовест, 4. Богојављење, 5. Васкрсеније, 6. Вазнесење или Спасовдан, 7. Ваведење, 8. Духови, 9. Успење Пресв. Богородице (Велика Госпојина) 10. Преображње, 11. Божић. (НИ ЈЕДНА ОД ОВИХ ИКОНА НИЈЕ ЈОШ НАРУЧЕНА)

* Други ред је 12. апостола (два заједно) са ликом Свете Тројице у средини. Они иду овим редом, с лева на десно:

- 1. Петар и Јован, 2. Јаков Алфејев и Симон, 3. Тома и Вартоломеј, 4. СВЕТА ТРОЈИЦА, 5. Павле и Матеј, 6. Марко и Андреј (Дар Илије Ђукића), 7. Филип и Јаков Зеведејев. (НИ ОВА НИЈЕ НИ ЈЕДНА НАРУЧЕНА)

* У доњем реду су велике престоне иконе:

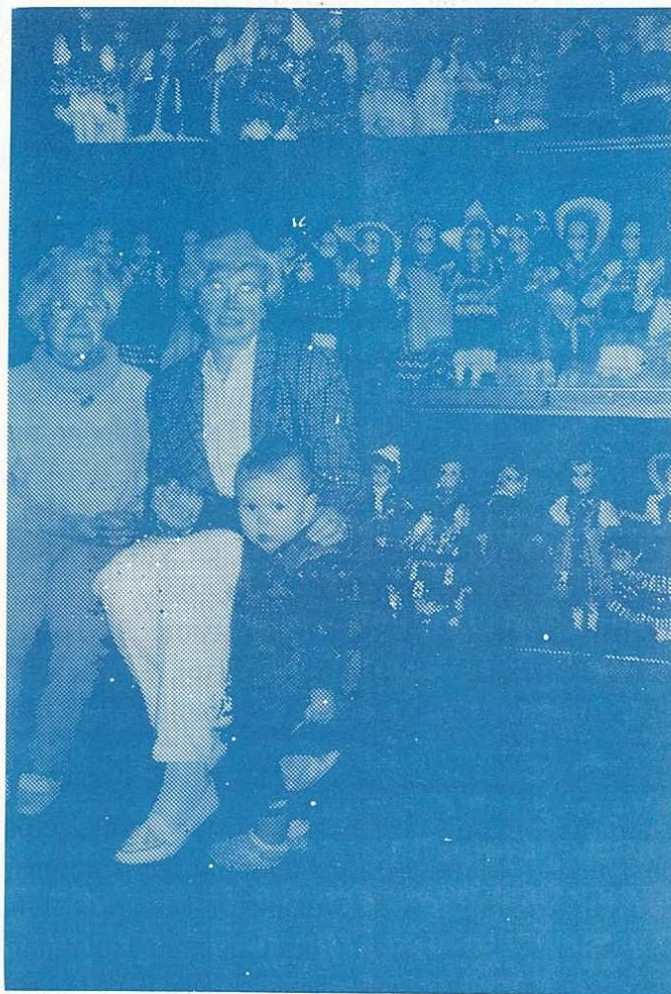
- Свети Сава (дар Манојла и Милке Поповић), Свети Стефан (дар Драгана и Војне Триван), Мајка Божија (Дар Зорке Шиповац), Исус Христос (дар о. Драгомира), Св. Архангел Михаило (Дар Милорада и Росе Вековић) и Свети Јован (Дар Славице Тривунић). У средини су на главним Дверима: Благовести (Дар Милана и Вере Кљајић)

* Испод Икона Исуса Христа и Мајке Божије су иконе: Жртва Аврамова и Жртва Нојева. (НИЈЕ НИ ЈЕДНА РЕЗЕРВИСАНА)

Ако, дакле, желите да наручите једну од наведених икона, јавите се свештенику, који води евиденцију о наруџбинама.

Цене икона се још не знају, а биће вероватно од 500 до 1000 долара, зависно од величине и ликова на иконама.

ВРЕДАН ПОКЛОН НАШОЈ ЦРКВИ

Кћерка и дугогодишња пријатељица од покојне
Славе пред витрином лутака у народним ношњама..

дивно сложено да би се и старији и деца упознали са овом уметношћу.

Ових дана, или боље рећи почетком јуна добили смо један заиста диван поклон који ће да краси просторије наше будуће канцеларије и библиотеке на спрату Светосавског дома.

Дакле, захваљујемо кћерки покојне **СЛАВЕ МИЛИЋ** која је поклонила нашој цркви велики број лутака обучених у народне ношње из свих крајева света. Муж од покојнице Спасоје Цвикић је поклатио породичну витрину и све је то

Надамо се да ће се ускоро направити полице за библиотеку и у њу сместити књиге, које су биле у Калтону, и тако бити доступне онима који воле да читају.

КО ЈЕ КРИВАЦ

У једну болницу довели су неког старијег човека у жалосном стању: тело му је било покривено ранама и више ребара сломљено. Његова рођена деца, после жестоке свађе, избацила су га из стана и гурнула низ степенице.

Док је дежурни у пријемном одељењу болнице узимао потребне податке, повређени је проклињао своју децу и називао их лоповима и разбојницима.

Кад га је болнички чиновник запитао које је вере одговорио је: "Ја сам без вере".

- Ах, тако! С каквим онда правом, добри човече, захтевате од своје деце да поштују пету заповест Божију, кад ви не знате прву, другу и трећу заповест Божију? С каквим правом ви се тужите да вас деца не поштују и не слушају, кад ви одричете поштовање и послушност своме Творцу? До кога је главна кривица за вашу несрећу?" приметио му је службеник и тиме га подстакао да лежећи на постељи размишља и тражи кривца.

ИСПУЊЕНА МАТЕРИНСКА КЛЕТВА

Неког разблуделог сина карала мајка. Син у гневу наружи мајку. Мајка га и за то укори. Онда он удари своју родитељку мотком. Заплаче мајка и закука, па у болу своме изрекне овакву клетву: "Сине и несине,, како ја кукала, тако ти кукао на твој највеселији дан!"

После неког времена умре мајка, а син остане непокајан и неопроштен. На дан синовљеве свадбе највеселији дан његов - пуцали сватови из пушака. Једно "залутало" зрно погоди младожењу и он почне кукати. Но смрт учини крај његовом кукању и - његовом животу.

КАКО СЕ ДАНАС СТВАРАЈУ НАЦИОНАЛНИ ЈУНАЦИ

Док је Броз био жив, знали смо да је он комуниста, по рођењу Хрват и да је из дна душе мрзио све што означава Српство. Исто су чинили и сви они који су били с њим и за њега, а највише су предњачили, нажалост, Срби.

Одласком његовим са сцене и обрачуном између наследника у СР Србији долази на власт Милошевић, који се послужио Стаљиновим методом: дозвољавањем да се Срби изјашњавају као такви, највише у кафанском смислу, кроз песму. Наравно, само је било дозвољено и подобно бити Србином онаквим каквог су Они предвидели. Да је то тако видело се са појавом странака које нису биле под покровитељством комуниста. Њихов и најблажи национализам је преувеличаван да би се народ заплашио рата. Сетимо се само оне повике: Ако гласате за опозицију, која је великосрпска, имаћете рат. Наравно, после кад су добили, можда и намештено, постали су већи "националисти", само да би остали, а ево већ неколике године и опстоје само захваљујући рату и санкцијама. Тако добисмо првог јунака: Милошевића.

За њим следи Вук Драшковић, који од писца постаје политичар и највећи опонент комунистима. После избора, које је по некима добио, али званично изгубио, долази до његовог пада. До тада је означаван као опасни националиста, а после се означава као национални издајник, иако је у суштини остао исти.

Следећи јунак је капетан Драган, који је како се прича дошао из Аустралије по вољи УДБЕ и кроз режимску пропаганду постао јунак. Ускоро, кад је потрошен, и његова се звезда угасила.

Онда се вртоглаво пење Шешељ. Његовом успону је допринела СПС величајући га као националног јунака, јер им је требао ради њиховог опстанка на власти. У задње време се све мање о њему говори, а и кад се пише, онда је са омаловажавањем. Дакле, и његово јунаштво кратко потраја.

А шта рећи за Аркана? Човек УДБЕ који је убијао по емиграцији за рачун комуниста, преко ноћи је одједном постао национална величина. А све заслугом од режима контролисане штампе.

И тако све јунак до јунака, и све делија до делије. Блесну, па се угасе, а онај који их ствара, и даље је на кормилу и има у плану да буде доживотни. Ако не СР Србије, онда СР Југославије, јер ми се чини да је СР Југославија и створена да би могао после кад му истекне један мандат прећи на други, и онда се опет вратити где је био и тако у недоглед. А кад му не буду требале јуначине, производиће економске стручњаке и склапати примирја и мирове, и на крају постати "највећи од највећих, син нашег народа и осталих народности".

А како се ми у емиграцији свему томе прилагођавамо? Чини ми се много боље од оних тамо. Величамо по препоруци Београда исте оне које естабилишмент велича, а онда заборавимо кога смо јуче славили, па данас славимо новог.

Како се понашало црквено вођство у свему овоме? Испочетка, док је митрополит Јован био на челу Цркве, врло љигаво. Епископату су били социјалисти обећали да ће вратити отету имовину, али с тим да се свештенство не меша у политику. Уместо да је расписано да се гласа против безбожних комуниста, они су сврстали све у један кош. После је патријарх Павле имао другачији став, али је било касно. На власти су остали комунисти, али Цркви није скоро ништа враћено.

Неко ће рећи: У Србији и Црној Гори су комунисти на власти, али је зато у западним српским земљама национализам. Међутим, то је само делимично тачно. Прости народ је у већини српски опредељен. Они носе кокарде, певају четничке песме, славе и Богу се моле. Али какав је врх, велико је питање. Срби у Босни воде рат захваљујући помоћи Србије и у оружју и у људству и у храни. У ствари они, то јест властодржци у СР Југославији помажу, јер је то у интесесу њиховог опстанка, а не зато што толеришу српски патриотизам. Зато мислим, да ће овакво стање бити све дотле док званичном Београду одговара, а кад не буде одговарало, или ће нестати патриотизма у Западним деловима или ће доћи до прекида сваке сарадње.

А ко зна шта може још непредвиђено да се деси. Може устати "кука и мотика" и да се у бекство дају сви који су у овако жалосно стање довели српски народ.

Јер неко мора одговорати и за рат, који би био избегнут да је Београд знао шта хоће; или ће комунизам или демократији; или српску државу или било какву Југославију.

СВЕТОСАВНИК 26 ВИДОВДАН 1994

СЛАВА КОЛА СРПСКИХ СЕСТАРА
"ОГЊЕНА МАРИЈА"

НЕДЕЉА 31 ЈУЛА 1994.

СЕСТРЕ ЋЕ И ОВЕ ГОДИНЕ
ПРОСЛАВИТИ СВОЈУ СЛАВУ
У СВЕТОСАВСКОМ ДОМУ
212.Diamond Creek Rd.
GREENSBOROUGH

Света литургија ће се служити у
малој сали са почетком у 10 сати,
а затим ће бити славски ручак у
великој дворани Црквеног дома.

ДОМАЋИЦА СЛАВЕ БИЋЕ:
СЕСТРА МИРЈАНА ГЛОГОВАЦ
ДОБРО НА ДОШЛИ НА СЛАВУ!

БОЈ НА МИШАРУ (1806 г)

Полећела два врана гаврана
 са Мишара, поља широкога,
 а од Шапца, града бијелога,
 крвавџех кљуну до очију
 и крвавих ногу до кољена.
 Прелећеше сву богату Мачву,
 и честиту Босну прејездише,
 те падоше на крајину љуту,
 баш у Вакуф, проклету паланку,
 а на кулу Кулин-капетана;
 како паше, оба загракташе.
 Ту излази када Кулинова,
 излазила, те је говорила:
 "Ја два врана, два по Богу брата,
 јесле л' скоро од доње крајине,
 од Мишара, поља широкога,
 а од Шапца, града бијелога?
 Јесе л' вид'ли многоу турску војску,
 око Шапца града бијелога,
 и у војсци турске поглавице?
 Јесте л' видл'ли мога господара,
 господара Кулин-капетана,
 кој' је глава на сто хиљад' војске,
 и који се цару зарекао
 да ђ' Србију земљу умирити
 и од раје покупит хараче,
 да ће Црног Ђорђа уватити
 и жива га цару опремити,
 и да ђ' исјећ српске поглавице,
 кој' су кавгу најпре приметили?
 Је ли Ђорђа цару оправно?
 Је л' Јакова на колац набио?
 Је ли Луку жива огулио?

Је л' Цинцара на ватри испеко?
 Је л' Чупића сабљом посјекао?
 Је л' Милоша с коњма истргао?
 Је л' Србију земљу умирио?
 Иде ли ми Кулин капетане?
 Води л' војску од Босне поносне?
 Иде ли ми, хоће л' скоро доћи?
 Не гони ни мачванскијех крава?
 Не води ли српскијех робиња,
 које би ме вјерно послужиле?
 Кажте мени кад ће Кулин доћи?
 Кад ће доћи, да се њему надам?"

Ал бесједе двије птице вране:
 "Ој госпођо Кулинова љубо,
 ради бисмо добре казат гласе,
 не можемо већ како но јесте.
 Ми смо скоро од доње крајине,
 а од Шапца, града бијелога,
 са Мишара, поља широкога.
 Виђели смо многу турску војску
 око Шапца града бијелога,
 и у војсци турске поглавице,
 и вид'ли смо твога господара,
 господара Кулин-капетана,
 и вид'ли смо Црнога Ђорђија
 у Мишару пољу широкоме.
 У Ђорђија петнест хиљад'Срба,
 а у твога Кулин-капетана,
 у њег бјеше сто хиљад'Турака.
 Ту смо били, очима гледали,
 кад се двије ударише војске
 у Мишару пољу широкоме,
 једно српска, а друго је турска;
 пред турском је Кулин капетане,

а пред српском Петровићу Ђорђе.
 Српска војска турску надвладала.
 Погибе ти Кулин капетане,
 погуби га Петровићу Ђорђе.
 С њим погибе тридест хиљад' Турак';
 изгибоше турске поглавице,
 по избору бољи од бољега
 од честите Босне камените.
 Нити иде Кулин капетане,
 нити иде, нити ће ти доћи,
 нит' се надај, нити га погледај,
 рани сина, пак шаљи на војску:
 Србија се умирит не може!"

ОБЈАШЊЕЊЕ О ЈУНАЦИМА СА МИШАРА:

ЛУКА ЛАЗАРЕВИЋ рођен је у Свилеуви (у шабачком округу). Пре устанка био је свештеник, а у устанку војвода, заповедник коњице. "Истакао се нарочито у Боју на Мишару 1806. Од 1807. постао је заповедник Шапца". Године 1813 - 1832 провео је у емиграцији. Умро је 1852.

ЦИНЦАР - ЈАНКО ПОПОВИЋ, родом из Охрида у Македонији, добегао је у Србију око 1800. Учествовао је у првом устанку и у многим окршајима показао се као велики јунак. Године 1813 отишао је за Карађорђем из Србије и вратио се у њу тек после 1830. Умро је 1833.

ЧУПИЋ СТОЈАН рођен је у Пиви, "па је као млад доведен у Србију, у Црнобарски Салаш у Мачви. Ту га је запазио неки Страхинја Чупић из Ноћајског Салаша, па га је посинио; отуда му име Чупић. У младости се бавио трговином, али је за првог устанка прешао у борце. Изашао је брзо на глас због своје храбрости, и одликовао се у више бојева, нарочито на Мишару (1806) и Салашу... Од 1813 до 1815 био је у емиграцији, а кад је избио други устанак, прешао је у Србију и поново учествује у борбама. Али ту је био предат Турцима од својих кметова. Турци су га оковали и уморили у зворничком граду 1815.

МИЛОШ СТОЈИЋЕВИЋ "родио се у Врањској у Поцерини, године 1776". У почетку првог српског устанка био је прост војник. Карађорђе га је поставио за војводу поцерског 1806, пред битку на Мишару. После ове битке Милош је у Китогу потпуно уништио остатке разбијене турске војске и заробио сабљу Кулинову. Погинуо је 1811.

ВЕНЧАЊЕ СЛАВИШЕ И СУЗИ

Већ дуже времена смо очекивали да се узму двоје младих: Славиша Илћ и Сузана Вигћевић. Посебно је радовало децу и родитеље фолклорне групе "Авала" да се њихов учитељ ожени, као и то да је нашао Српкињу, која је била дугогодишњи играч исте фолклорне групе.

Венчање је обављено у храму Светог Саве, Carlton 14 маја 1994.

ВЕСЕЛИ МЛАДЕНЦИ:
СЛАВИША И СУЗАНА

године. Овај свети чин су обавили о. Драгомир као надлежни парох и јеромонах о. Теодор (Бојовић).

После венчања наставило се са свадбом у рецесији, где се веселило до иза поноћи. Међутим, то не би била шумадијска свадба ако се не би наставило и сутри дан. И заиста, сутри дан је код младожењиног оца настављено са весељем и музиком до увече.

Честитамо венчање Славиши и Сузани, молећи се Богу да их Његов благослов прати у будућем заједничком животу, а Милану и Милоју честитамо снају, а Раду и Милки трећег зета.

ПРИЛОЖНИЦИ ЗА НОВУ ЛАЗАРИЦУ ОД ПОЧЕТКА ДО САДА \$ 500 И ВИШЕ

Милорад Вековић	11000	Бранко и Анка Пјевач	1000
КСС Огњена Марија	7460	Богољуб Петрић	1000
Дмитар Вранешевић	3400	Живадин Петровић	1000
Бранко Ђорђевић	3000	Живота и Ивана Нешић	1000
+Витомир и Б.Јевремовић	2200	Перо Маљковић	1000
Спасоје Цвикић	2000	Војислав Милошевић	1000
Зорка Шиповац	2000	Власта Михаиловић	1000
о. Драгомир Шиповац	1800	Витомир Новаковић	1000
Вера Ковачевић	1780	Манојло Поповић	1000
Михаило и М. Мијатовић	1700	Богосав Силвашић	1000
Зоран Радосављевић	1580	Младен Сојевић	1000
Славица Тривунић	1580	Милан Џвевковић	1000
Момчило Јеремић	1500	Михајло Трпевски	1000
Јово Бараћ	1500	Никола и Нада Вујанић	900
Радмило В. Живковић	1400	Јован Пјевач	750
Војислав Драгићевић	1330	Томислав Крчевинац	700
Драгољуб/С.Гвозденовић	1300	Вујадин и С. Михајловић	700
Драгомир и П. Пешић	1300	Миладин Петрић	650
Васо Рупар, фамилија	1250	Тома Вукадиновић	600
Глигорије и Д. Хешков	1250	Раде Зукановић	600
Витомир Обрадов	1200	Јован и М. Пјевач	600
Урош Дрљача	1100	Ратко Петрић	600
Раде Глоговац	1100	Живомир Николић	600
Тихомир Оклобџија	1100	Мирко Томашевић	600
Марко Бањанин	1000	Мирослав Томић	600
Марко и М. Живковић	1000	Раде Јоветић	550
Боро Глишић	1000	Милојко Југовић	550
Милош Вукчевић	1000	Душанка Пољак	550
Драгољуб Рајић	1000	Ђорђе Ђурковић	500
Миодраг Костадиновић	1000	Стево Гајић	500
Милијан Кулинчевић	1000	Мирко Бркић	500
Милан и Вера Кљајић	1000		

* НАСТАВАК НА СЛЕДЕЋОЈ СТРАНИ

НАСТАВАК ПРИЛОГА \$500 И ВИШЕ

Марко Грмуша	500	Тоша Плачејевић	500
Божо Глоговац	500	Војислав Николић	500
Војислав Бугарин	500	Урош Пуцар	500
Душан Зечевић	500	ЦШО Св. Стефан, СПР.	500
ОСЧ "Равна Гора"	500	Раде Чулић	500
ЦШО Св. Ђорђе", Канбера	500	Тоша Трифуновић	500
Слободан Пантић	500	Алекса Шиповац	500

ПРИЛОЖИЛИ ЗА ГРАДЊУ ЦРКВЕ ОД 1.МАРТА ДО 1. ЈУНА 1994.

Драгољуб Рушчуклић	30	Момир Кујовић	280
о. Драгомир Шиповац	300	Саво и Р. Самарџић	100
Марија Силвашић	200	Бригита Јевремовић	100
Српска омладина SYMA	100	Глигорије и Д. Хешков	100
Бранко Ђорђевић	1000	Дмитар Вранешевић	500
Милорад Вековић	1000	Зоран Радосављевић	300
Јово Дубајић	20	Радмило В. Живковић	300
Душан Крстић	50	Слободан Којичић	50
КСС Св. Петка, Јалорн	200	Живота и Ивана Нешић	200
Раде Милуновић		100	

Уколико је неко име или цифра погрешни,
молимо вас да јавите свештенику о томе да
би се грешка исправила. УНАПРЕД ХВАЛА!

**Молимо вас, постарајте се и
приложите за градњу, да неби
било застоја због финансија.**

ПРИЛОЗИ ЦРКВИ ОД 1. 4. ДО 1. 6. 1994.

Драгољуб Јовановић	10	Раде Глоговац	100
Ангелина Богдановић	20	Владимир Ђирић	50
Снежана Дебогосијан	45	нечитак потпис ?	10
Александра Јакшић	30	Божо Глоговац	20
Глорија Радиминовић	20	Илија Ђукић	50
Драгољуб Рушчуклић	10	Слободан Предић	10
Атанасије Новцаковић	10	Светко Обрадовић	20
Станиша Грујић	10	Милан Кљајић	30
Алекса Ђираковић	50	Бранко Ђорђевић	50
Бојана Матић	10	Живомир Николић	20
Вангел Спасовски	20	Ранко Мајуновић	10
Радомирка Гашић	16	Братислав Андрејић	20
Воја Драгићевић	20	Марко Старчевић	10
Обрен Поповић	20	Момчило Марић	10
КСС за + Ружу	50	Б. Кујовић	20
Анђелија Чубрило за +Ружу	20	Радмила Радосављевић	20
Живота Нешић за + Ружу	25	Милорад Вековић	20
Витомир Обрадов	100	Недељко Шиповац	40
Виљко Цвијетић	10	С. Матић	20
Спасоје Цвикић	110	Михаило Мијатовић	20
Раде Стојковић	25	Зоран и Тања Глоговац	100
Слободан Чабаркапа	10	Душан Симић	20
о. Звонимир Јовић	5	Манојло Поповић	20
Богдан Богдановић	30	Н.Н.	20
Јулија Богдановић	10	Милан Брадоњић	30
Ангелина Богдановић	20	Момчило Карановић	20
Милица Пјевач	20	Славица Тривунић	20
Злата и Даниел Пеншерац	20	Томислав Горанчић	5
Вујица Стојковић	50	Петар Павловић	20
Јулијана Стојадиновић	20	Радмило В. Живковић	20
Лала	10	Момчило Ранковић	50
Александар Нади	10	ЦШО Vodonga	100
Живадин Петровић	20	Бригита Јевремовић	20
Софија Духон	45	Драгољуб и С. Гвозденовић	20
Живота Нешић	10	Аца Лукић за + Сретена	50
Раковић	5	фамилија В. Јоцић	10
Д. (нечитко презиме)	20		
Миле Токовић	20		
Јово Бараћ	40		
Васо Груловић	5		
Јела Булатовић	10		

Свим приложницима велика
хвала, а од Бога благослов!
Свештеник са управом.

**ПРИЛОЗИ ЗА СВЕТОСАВНИК
ОД 1. АПРИЛА ДО 1. ЈУНА 1994.**

Марија Силвашић	40	Бранко Рупар	20
Драган Триван	10	Н.Н.	20
Милан Цимбаљевић	20	Војо Стијачић	50
Софија Духон	20	Обрад Тркља	10
Милан Вукчевић	50	Радмило В. Живковић	10

**КОЛИКО ЈЕ КО ПРИЛОЖИО ЗА ГРАДЊУ ЦРКВЕ
ОД ПОЧЕТКА 1. ЈАНУАРА 1992 ДО 1. ЈУНА 1994.**

Милор. Вековић	11000	Милош Вукчевић	1000
КСС Огњена Марија	7460	Драгољуб Рајић	1000
Дмитар Вранешевић	3400	Миодр. Костадиновић	1000
Бранко Ђорђевић	3000	Мићо Кулинчевић	1000
Витом. Јевремовић	2200	Милан и Вера Кљајић	1000
Спасоје Цвикић	2000	Бранко и Анка Пјевач	1000
Зорка Шиповац	2000	Богољуб Петрић	1000
о. Драг. Шиповац	1800	Живад. Петровић	1000
Вера Ковачевић	1780	Живота Нешић	1000
Мих. Мијатовић	1700	Перо Маљковић	1000
Зоран Радосављевић	1580	Војисл. Милошевић	1000
Слав. Тривунић	1580	Власта Михаиловић	1000
Момчило Јеремић	1500	Вито Новаковић	1000
Јово Бараћ	1500	Ман. Поповић	1000
Рад. В. Живковић	1400	Богос. Силвашић	1000
Војисл. Драгићевић	1330	Младен Сојевић	1000
Драг. Гвозденовић	1300	Милан Цветковић	1000
Драгомир и П. Пешић	1300	Мих. Трпевски	1000
Васо Рупар фамилија	1250	Никола и Нада Вујанић	900
Глигорије и Д. Хешков	1250	Јован Пјевач	750
Вито Обрадов	1200	Томо Крчевинац	700
Урош Дрљача	1100	Вујадин Михајловић	700
Раде Глоговац	1100	Миладин Петрић	650
Тихом. Оклобција	1100	Тома Вукадиновић	600
Марко Бањанин	1000	Раде Зукановић	600
Марко Живковић	1000	Јован и Милица Пјевач	600
Боро Глишић	1000	Ратко Петрић	600

СВЕТОСАВНИК 35 ВИДОВДАН 1994

Жив. Николић	600	С. О.П. S.Y.M.A.	300
Мирко Томашевић	600	Ратко Вујовић	280
Мирослав Томић	600	Момчи. Карановић	280
Раде Јоветић	550	Момир Кујовић	280
Милојко Југовић	550	КСС ЂИЛОНГ	250
Душанка Пољак	550	ЦШО Ђилонг	250
Ђорђе Ђурковић	500	Станиша Јовановић	250
Стево Гајић	500	Душан Јоветић	250
Мирко Бркић	500	Милица Гвозденовић	250
Марко Грмуша	500	Момо Глоговац	250
Божо Глоговац	500	Љиља Вукомановић	250
Војислав Бугарин	500	ЦШО Перт	250
Душан Зечевић	500	Бранко и З. Панић	250
ОСЧ Равна Гора	500	Раде Оклобџија	250
ЦШО Канбера	500	Драган Шокчевић	250
Слободан Пантић	500	Јово Дубајић	220
Тоша Плачејевић	500	ЦШО ЈАЛОРН	200
Војисл. Николић	500	Радио час 3ZZZ	200
Урош Пуцар	500	Вељко Деспотовић	200
ЦШО СПРИНГВАЛ	500	Петар Бањанин	200
Раде Чулић	500	Божо Брђанин	200
Тоша Трифуновић	500	ЦШО Бризбан	200
Алекса Шиповац	500	ЦШО БЛЕКТАУН	200
Зоран Краварски	440	Саво Војводић	200
Љубо Ераковић	400	Љубо Војводић	200
Милорад и М Кешел	400	Жика Антонијевић	200
Марија Силвашић	400	ЦШО РОК БЕНК	200
Милан Цимбаљевић	380	Никола Иванчевић	200
Добр. Ђорђевић	350	Милан Илић	200
КСС Јалорн	300	Душан Косановић	200
Томо Бањанин	300	Петар Павловић	200
ЦШО БРАНСВИК	300	Мирј. Обрадов	200
Раде Вигњевић	300	Љубица Де Малис	200
ЦШО Водонга	300	Злата Пештерац	200
Вуле Богуновић	300	Лука и Милица Пољак	200
Душан Лаврнић	300	Тома Савић	200
Тома Савић	300	Саво Самарџић	200
Алекс. Силвашић	300	Жарко Сретеновић	200
Степа Степановић	300	ЦШО СТ АЛБАНС	200

Брале	Стевановић	200	Чедо	Рајлић	100
ЦШО	ФРЕНКСТОН	200	Алекса	Раповић	100
Милан	Штета	200	Богдан	Роквић	100
W.	Ostrowsky	200	ЦШО	Кабрамата	100
Betty	Fitzsimmons	180	Драго	Ивановић	100
Ђуро	Јакшић,	150	Мирко	Лепојевић	100
Мирко	Добријевић	150	Бошко	Красић	100
Вукаш.	Зечевић	150	Милојко	Илић	100
Ранко	Зечевић	150	Владо	Ковачевић	100
Бранислав	Савић	150	Милан	Ковачевић	100
Васо	Јовановић	140	Сузана	Наттис	100
Агнес	Филиповић	140	Александар	Нади	100
Драг.	Рушчуклић	120	Душан	Павловић	100
Бошко	Ђорђевић	100	Стево	Обрадов	100
Милија	Ђоршевић	100	Видоје	Обрадовић	100
Илија	Ђукић	100	Слободан	Матић	100
Срп. Н.	Одбрана	100	Неђо	Маџаревић	100
Петар	Јевтовић	100	Ангела	Предић	100
Монахиња	Јелена	100	Драган	Плетикапа	100
Александра	Јакшић	100	Драгица	Оклобџија	100
Бисерка	Јовановић	100	Раде	Милуновић	100
Милис.	Јовановић	100	Илија	Пуцар	100
Лазар	Јузбашаић	100	Фудб. клуб	Србија	100
Јово	Вагић	100	Радомир	Симић	100
Миле	Бањанин	100	Душан	Смиљанић	100
Раде	Драгољевић	100	КСС	Ст. Албанс	100
Ранко	Брчин	100	Марко	Старчевић	100
Петар	Дрљача	100	Милан	Станковић	100
Милор.	Глоговац	100	Мирос.	Стојаковић	100
Драган	Анђелковић	100	Саво	Чубрило	100
КСС	ВОДОНГА	100	СИКД	Његош	100
Удружење	бораца	100	Јелка	Таневски	100
Патар	Докмановић	100	Тошлица	Танић	100
ЦШО	Волонгонг	100	КСС	ФРЕНКСТОН	100
Драган	Бошњак	100	Драган и Војна	Триван	100
Ранко	Булатовић	100	Обрад	Тркља	100
Ђорђе	Вуковић	100	Анђ.	Шиповац	100
Марко	Зечевић	100	Ратко	Шиповац	100
Зоран и	Зорица	100	Андрија	Тоскић	100

Вангел Спасовски	90	Радомир	Паунић	50
Драгољуб Карић	60	Реља Плавшак		50
Софија Маркова	60	Бранко Милекић		50
Бели Ђурковић	50	Шћепан Милишић		50
Бојка Ђукић	50	Благоје Милојевић		50
Нада Гавриловић	50	Душан Милојевић		50
Марија Гавриловић	50	Милан Миљевић		50
Миод Величковић	50	Ранко Момчиловић		50
Радомирка Гашић	50	Јанко Пушавац		50
Ненад Дачић	50	Kita Milland		50
Чедо Брадоњић	50	Стево Савановић		50
Милош Бракус	50	Момчило Савић		50
Савка Грујић	50	Miki Седларевић		50
Станко Врховац	50	Љубом. Седларевић		50
Свето Вићентијевић	50	Вера Станковић		50
Новак Гламочић	50	Слободан Чулић		50
Радомир Добрић	50	Виљко Цвијетић		50
Владо Бошњак	50	Саво Шаиновић		50
Бранко и Мирј. Буквић	50	Станко Тркуља		50
Владо Душенко	50	Предр. Живановић		30
Богдан Гутић	50	Слободан Предић		30
Б. Радовановић	50	Гордана Симић		30
Јованка Ристић	50	Никола Тотоски		30
Рајко Роквић	50	Свето Андрејић		20
Барбара Роксандић	50	Стево Вучковић		20
Вида Лазаревић	50	Иван Радуловић		20
Душан Крстић	50	Лазо Лазић		20
Петар Крчевинац	50	Гојко Лакић		20
Драган Илић	50	Митар Козомара		20
Милован Илић	50	Nettle Co Коприва		20
Слобо Којичић	50	Божо Миленковић		20
Кова Ковачевић	50	Бранко Поповић		20
Раде Косановић	50	Обрен Поповић		20
Миле Лугоња	50	Милош Чулић		20
Ђорђе Петровић	50	Миливоје Терзић		20
Вито Петровић	50	Мићо Обрадовић		10

На заседању Св.архијерејског сабора у Београду крајем маја 1994. изабран је уместо епископа Василија архимандрир Сава, који ће после хиротоније доћи за епископа наше епархије.

СРПСКИ БИЗНИСИ У ОВОЈ ПАРОХИЈИ
ОБРАТИТЕ СЕ СВОМ СРБИНУ

CATERING SERVICE

Специјализовани смо у печењу прасића и јагњаци на ражњу
Ако вам треба услуга за ВЕНЧАЊА, КРШТЕЊА,
РОЂЕНДАНЕ, без обзира где, стојимо вам на располагању.

ТОША ТРИФУНОВИЋ: 330 1841 Mobile: 018 087 855

CONCRETE

Мајстор за све врсте бетонских радова. Било
велики или мали посао, ми смо на располагању.

ВУЛЕ БОГУНОВИЋ:

Phone: 466 2852 Mobile: 018 365 214

КЕРАМИЧАР

Ако вам треба поставити нове плочице или
заменити старе, обратите се професионалцу!

Раде Глоговац:

Phone: 338 7408 или 018 365 230

КАТЕГОРИЈЕ ПРИЛОЖНИКА ЗА ЦРКВУ
ЧИЈА ЋЕ ИМЕНА БИТИ УКРЕСАНА
НА СПОМЕН ПЛОЧИ

ЗАДУЖБИНАРИ	10.000 и више
УТЕМЕЉАЧИ	5.000 - 10.000
ВЕЛИКИ ДОБРОТВОРИ	3.500 - 5.000
ДОБРОТВОРИ	2.000 - 3.500

СРПСКИ БИЗНИСИ У ОВОЈ ПАРОХИЈИ

TAXATION

VEKOVICH & ASSOCIATES

Public Accountants - Registered Tax Agent

Испуњавамо све врсте пореза. Чек добијете за 14. дана

МИЛАН БЕКОВИЋ: 588. Plenty Rd. PRESTON Тел: 478 1915

КУХИЊСКИ ОРМАНИ

E R A Shopfitting

Вршимо опремање канцеларија.

По поруџбини правимо барове и кухиње

БОРАН ЈАКОВЉЕВИЋ

27. Kolora Rd. WEST HEIDELBERG Тел: 459 5078

Monumental Mason & Furniture

BLUE MARBLE

НАДГРОБНИ СПОМЕНИЦИ

Владимир Симић

74 Samford Ave, NORTH SUNSHINE

Тел: 364 4748 АН 311 3874

CARPENTER - ТЕСАР

Мајстор за дрвену конструкцију, столарију и све
радове у вези дрвенарије

МОМО ЈЕРЕМИЋ

55 Punkerri Cir. GREENSBOROUGH Тел: 434 7036

BENTECH

BUILDING DESIGN & CONSTRUCTION
PROJECT MANAGEMENT

Пројектовање и урбанистичке нацрте

Грађевинске планове и компјутације за куће,
гараже и друге објекте

БРАНКО ТЕШИЋ - Dipl.Bld.Arch. Тел: 467 2803

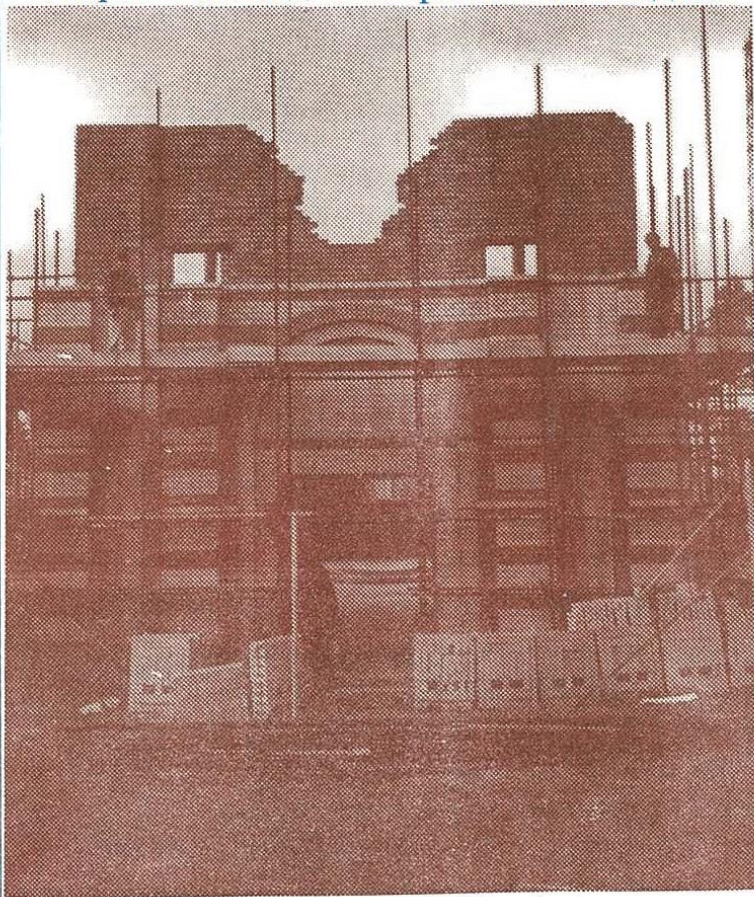
SVETOSAVNIK

SAINT SAVA PARISH PUBLICATION

230 Station St. CARLTON NTH, 3054 & 212 Diamond Creek Rd. GREENSBOROUGH, 3088

ПОГЛЕД НА ЗВОНАРУ СА ПРЕДЊЕ СТРАНЕ

Ово је висина унутрашње цигле до првог крова. Већ се показују праве линије и открива изглед и савршенство сводова.

ЦРКВА
СВЕТОГ
САВЕ ИЛИ
НОВА
ЛАЗАРИЦА
ПОЛАКО
НАПРЕДУЈЕ.
ДА ЛИ СТЕ
И ВИ ДАЛИ
ПРИЛОГ
ДА СЕ БЕЗ
ЗАСТОЈА
ЗАВРШИ?

АКО
НИСТЕ,
УЧИНИТЕ
ТО ЗА
ВИДОВАНСКУ
ПРОСЛАВУ
24. ЈУНА
1994.

Унапред
хвала!

Салашњи изглед Нове Лазарице - GREENSBOROUGH

**УТОРАК 28. ЈУНИ 1994:
ВИДОВДАН**

У храму "Светог Саве" - CARLTON
Света литургија у 10 часова и мали
помен косовским витезовима.

🕯 **НЕДЕЉА 3. ЈУЛИ 1994:** 🕯
Видовдански парастос

У цркви "Светог Саве" -
CARLTON Света литургија у 10
часова, а затим помен - парастос
свим јунацима који изгинуше
бранећи вјеру православну и
отаџбину Србинову од Косова до
данашњег дана.

После Помена биће даћа -
послужење у црквеној сали, које
припремају сестре КСС "Огњена Марија"

*Видовдане,
мој очињи виде!*

**ПОЗИВНИЦА ЗА
ВИДОВДАНСКУ ПРОСЛАВУ
У НЕДЕЉУ УЈУТРУ
26. ЈУНА 1994.**

212. Diamond Creek rd.
GREENSBOROUGH

Цар вољед
царству небескоме,
више него
царству земаљском!

ВИДОВДАНСКИ ПРОГРАМ:

* Света литургија у малој сали -
Greensborough, са почетком у 10.
часова. Служи протојереј Драгомир
Шиповац, а одговара црквени хор.

* Разгледање цркве Светог Саве која
се гради по узору на Лазарицу у
Крушевцу.

* Заједнички ручак у великој дворани.

* Предавање о Косовским
збивањима 1389 године.

Ој Милоше,
ко ти не завиди,
свагда ће те
светковат јунаци!

* Рецитације школске деце о
Видовдану.

* Позоришни комад: "ВИДОВДАН
1389" који приказују деца и омладина
школе и фолклора.

* Наступи светри фолклорне групе
"Авала".

* Веселење и игранка уз оркестар
Славчета са певачем Гораном
Томићем.